

Порядок оплати за харчування дитини:

- оплата вноситься в банк по квитанції до 18 числа за місяць наперед;
- перерахування оплаченої квитанції з причин хвороби дитини здійснюється у наступному місяці;
- батьки пред'являють оплачену квитанцію вихователю;
- пільгова оплата за дошкільний заклад надається після подачі завідувачу дошкільного закладу відповідних документів на пільгу . Перерахунок відбувається з моменту подачі документів;
- у випадку відсутності дитини в дошкільному закладі батьки повинні прийти за квитанцією і заплатити її, повідомивши про це вихователя.

Дитячий садок: для чого він?

У дитячому садку зростаюча особистість установлює систематичні зв'язки з дорослими і однолітками за межами своєї сім'ї, залучається до різних видів діяльності, оволодіває системою цінностей.

Група дитячого садка має два основних джерела впливу — це вихователь і самі діти.

Вихователь виступає насамперед джерелом пізнавальної інформації для дитини, моральних вимог, турботи про неї, підтримки і підкріплення її дій та вчинків. Приходить на допомогу, виявляє радість або занепокоєння з приводу її досягнень чи невдач.

Дитяча група — важливий чинник соціалізації зростаючої особистості. Вплив однолітка на дитину не менш значущий за роль дорослого у становленні малюка. Зокрема, зверніть увагу, як неоднаково реагує дитина на одне й те саме зауваження і за змістом, і за інтонацією, залежно від того, хто його висловлює — дорослий чи одноліток. За словами польського психолога Кемпінські, малюк зростає у двох площинах: майже вертикальній, де, з одного боку, перебуває недосяжний напівбог — Дорослий, і в горизонтальній площині, де, з другого боку — він рівноправний партнер-одноліток. Дитячий садок. Для чого він?

Незамінний вплив дитячого садка на самостійну активність дошкільника. Якщо сім'я опікується малюком, то дитячий садок значно більше довіряє йому, надає можливість виявляти власну ініціативу, незалежність, критичність.

Спілкування з дитиною вдома має низку особливостей. І найперше — це абсолютне розуміння батьками жестової мови дитини. За протягнутою дитячою рукою і певним відповідно інтонованим вигуком «У-у!» чи «М-м!» батьки чітко бачать потребу малюка і задовольняють її цілком. Наразі дитина росте з абсолютною впевненістю, що її розуміють. А мамині нарікання на те, що 1,5—2,5-річний малюк майже не говорить, розбиваються об її ж власну готовність зрозуміти свою дитину. Натомість спілкування дитини з вихователями вимагає від неї висловлення своїх бажань, потреб, невдоволення, ставлення до предметів, подій та людей за допомогою слів. Тому постійне спілкування з вихователями і однолітками сприяє розвитку в неї мовлення — важливого засобу взаємодії, основи соціальної поведінки. Щодень дитина удосконалює вміння висловлюватися грамотно, чітко, зрозуміло, виразно, вправляється у вияві мовленнєвих і комунікативних здібностей, засвоює визнані в групі норми поведінки.

Отже, головна перевага дошкільного навчального закладу — це можливість дитини щоденно повноцінно вільно спілкуватися з однолітками! В іграх з дітьми свого віку закладаються основи взаємодії з людьми, розвиваються вміння діяти разом, розуміти інших, допомагати і співчувати їм. Режим дня і дисципліна теж належать до переваг дитячого садка. Усі діти насправді дуже люблять порядок і режим, це батьки привчають їх до вільного плавання». Та й щоденні гарячі сніданки і обіди без домашнього печива, цукерок, сухариків з гамбургерами і жуйками підуть дитині лише на користь. Не секрет, що мами вельми рано привчають малят до фаст-фуду. Окрім цього, дитина, що пройшла через дитячий садок, легше адаптується до шкільного навчання, більше пристосована до умов навчання в школі, зокрема таких:

- працювати в групі, тобто в одному темпі, заданому дорослим;**
 - працювати за інструкцією дорослого;**
 - прийняти узагальнене ім'я «діти» і реагувати на нього;**
 - вміти налагоджувати стосунки з однолітками і дорослими тощо.**
- Дошкільник, що йде у 1-й клас, оминаючи садок, частіше потерпає від зовнішньо заданих вимог до нього, його діяльності.**

Любов батьківська — почуття дороге, але воно не може замінити собою педагогічного вміння і педагогічної підготовки, якої почасти батьки позбавлені.

Дорогою до садочка

Вранці батьки поспішають на роботу, а діти — ні..

Для переважної більшості батьків довести дитину вранці до дитячого садка (навіть якщо він розташований поруч з будинком чималою проблемою.

Що вже говорити про ті варіанти, коли дитячий садок розташований в іншому кінці міста, куди добиратися доводиться кількома видами транспорту?

Вранці малюки, які не виспалися, вередують, батьки починають нервувати, лаяти їх. У відповідь, діти ще більше хничуть, сльози котяться градом, а якщо ще й погода підкачала, тоді — тримайся! Кепський настрій на цілий день гарантовано! Як зробити дорогу до дитячого садка веселою й цікавою — і для дітей, і для дорослих?

Беріть ініціативу у свої руки!

Якщо ваша дитина ще зовсім маленька, ініціативу доведеться брати на себе. Повільно плететься ззаду вас — влаштуйте гру «Хто швидше добіжить до... того дерева, лавки, зупинки». Забігає далеко вперед — «Допоможи мені, синочку (донечко), обійти (і калюжі (кучугури, ями тощо)». Повірте, спрацьовує. Крім того, і дитини формується почуття відповідальності за іншого, впевненості в тому, що вона вже підросла і може допомогти мамі, татові, бабусі обійти перешкоди або перемогти в забігу. У дитини кепський настрій — розкажіть казку або історію про подорожі гномиків, про те, як зайчик, хом'ячок, лисенятко ходили до школи через небезпечний ліс тощо. Фантазуйте! Якщо дитина доросліша, нехай продовжить розпочату вами історію. Це не лише розвеселить її, а й допоможе розвитку її уяви й мовлення.

Повторюйте вивчені з дитиною віршики, співайте пісеньки або зіграйте в «Буріме»: нехай малюк скаже два слова, що закінчуються на співзвучний склад, а ви придумайте рядки, в яких ці слова римуються. Потім навпаки — ви загадуєте, а дитина «придумує». Наприклад, «бджілка» — «квітка». Один малюк 4-х років склав таке: «Пролетіла бджілка-а-а. І зраділа квітка-а-а!» І нехай спочатку це буде не дуже образно і складно — зате весело! Якщо вам доведеться тривалий час йти пішки, можна використовувати час, проведений в дорозі, з великою користю. Наприклад, помітити кілька кущів і звертати увагу дитини на ті зміни, які з ними відбуваються:

навесні — розпускаються бруньки, потім з'являються листочки; влітку все цвіте;

восени — листя жовтіє, сохне і опадає тощо. Потім вдома можна намалювати те, що ви бачите щодня, або вести щоденник спостережень.

Дорогою можна закріплити з дитиною набуті нею вдома або в садочку знання. Наприклад, якщо дитина недавно ознайомилася з геометричними формами, можна по черзі з нею називати круглі предмети, потім — квадратні. Щойно малюк почав розбиратися в кольоровій гамі — попросіть назвати його предмети певного кольору, але не поспішайте. Нехай малюк засвоїть спочатку один колір, наприклад зелений, і називає предмети тільки ці кольору. За кілька днів — жовтий тощо. Словесний поєдинок.

За нагоди можна пограти з дитиною у «Тварин». Ви називаєте якусь тварину, а дитина у відповідь називає тварину на ту букву на яку ваше слово закінчилося. Наприклад, «вовк — коза». А якщо дитина ще мала, можна просто пограти у «слова» за тими самі правилами, називаючи без обмежень всі предмети, явища і на казкових героїв.

Якщо вам доводиться тривалий час стояти на зупинці в очікуванні транспорту, пограйте у «Фігури». Попросіть дитину показ як стояв би на зупинці зайчик. Нехай стане у характерну для зайчика позу, потім трішки поскаче. Це не тільки поживить очікування а й допоможе дитині реалізувати потребу в рухах.

Поради щодо виховання у дітей почуття власної гідності і відповідальності за свою безпеку:

- Використайте будь-яку можливість, щоб висловити дитині свою любов.**
- Оцінюйте кожну самостійну справу дитини позитивно.**
- Намагайтеся помітити і похвалити дитину за зміни до кращого в її поведінці, навіть якщо вона дуже незначна.**
- Пам'ятайте, що при частому зверненні до заохочення та похвали, Ви сприяєте розвитку у дитини впевненості в собі.**
- Намагайтесь навчити дитину, як виправити неправильний вчинок.**
- Висловлюйте своє ставлення до неналежної поведінки дитини ясно і неоднозначно, залишаючи впевненість у вмінні дитини діяти правильно.**
- Розмовляйте з дитиною в тоні поваги і співробітництва.**
- Залучайте дитину в процес прийняття рішень.**
- Пам'ятайте, що Ви даєте дитині зразок правильної поведінки.**
- Намагайтесь уникати порожніх погроз. Вчить дитину прагнути до успіху, бо успіх, визнаний дорослим, є мірилом її цінності.**

- Рахуйтеся з думкою дитини. Бажано, щоб дитина мала можливість виразити своє невдоволення чи навіть обурення, коли вона повинна підкоритися правилам, що їй не до смаку. Залучайте дитину до вирішення будь-яких ситуацій.

- Не допускайте рукоприкладства, криків, погроз та образливих слів – вони можуть тільки викликати у Ваших дітей негативні емоції і неприязне ставлення до навколишнього світу.

- Намагайтесь виражати перевагу одному із дітей.

- Не очікуйте від дитини виконання того, що вона не в змозі зробити; давайте їй посильні завдання та доручення.

Шановні батьки!

Пам'ятайте, що тільки любов і шанобливе ставлення до дитини сприятимуть вихованню особистості.